

TÜRK SİGORTA SEKTÖRÜNDE FAALİYET GÖSTEREN HAYAT DİŞI SİGORTA ŞİRKETLERİNİN SERMAYE YAPISINI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN PANEL VERİ ANALİZİ İLE İNCELENMESİ¹

INVESTIGATION OF THE FACTORS AFFECTING THE CAPITAL STRUCTURE OF NON-LIFE INSURANCE COMPANIES OPERATING IN THE TURKISH INSURANCE SECTOR WITH PANEL DATA ANALYSIS

İlker DURGUT² *Ali KÖSE⁴*

*Araştırma Makalesi / Geliş Tarihi: 03.05.2022
Kabul Tarihi: 30.06.2022*

Öz

Bu çalışmanın amacı, 2009-2020 yılları arasında Türk sigortacılık sektöründe faaliyet gösteren hayat dışı sigorta şirketlerinin sermaye yapısı kararları (borçlanma davranışları) üzerinde etkili olan şirket düzeyindeki faktörleri empirik olarak analiz etmektir. Bu amaç doğrultusunda çalışmada üç alternatif sermaye yapısı değişkeni bağımlı değişken olarak kullanılırken, şirket büyütüklüğü, primlerdeki büyümeye, aktif karlılık oranı, işletme riski, likidite düzeyi, faaliyet giderleri, hasar-prim oranı ve konservasyon oranı gibi değişkenler ise şirket düzeyinde bağımsız değişkenler olarak kullanılmıştır. Sabit etkiler Driscoll-Kraay panel veri tahmincisinden elde edilen bulgular aktif karlılık oranı, işletme riski, likidite düzeyi, hasar-prim oranı ve konservasyon oranı gibi şirket düzeyindeki değişkenlerin alternatif kaldıraç oranlarındaki değişimi açıklamada önemli değişkenler olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca hayat dışı sigorta sektörü için tahmin sonuçlarının kısmen de olsa finansman hiyerarşisi teorisini desteklediği ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kaldıraç, Sermaye Yapısı, Hayat Dışı Sigorta Sektorü, Dengeleme Teorisi, Finansal Hiyerarşi Teorisi,

JEL Sınıflaması: C33, G22, G30, G32

Abstract

The aim of this study is to empirically analyze the company-level factors that affect the capital structure decisions (borrowing behaviors) of non-life insurance companies operating in the Turkish insurance sector between 2009 and 2020. For this purpose, three alternative capital structure variables are utilized as dependent variables in the study, while the company-level variables such as company size, growth in premiums, return on assets, operating risk, liquidity level, operating expenses, loss-premium ratio and retention ratio are employed as independent variables. Fixed effects findings from the Driscoll-Kraay panel data estimator reveal that company-level variables such as return on assets ratio, operating risk, liquidity level, loss-premium ratio and retention ratio are important variables in explaining the change in alternative leverage ratios. In addition, it can be stated that the estimation results for the non-life insurance sector partially support the hierarchy of finance theory.

Keywords: Leverage, Capital Structure, Non-Life Insurance Sector, Trade-off Theory, Pecking Order Theory,

JEL Classification: C33, G22, G30, G32

¹Bu çalışma Marmara Üniversitesi Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü, Sigortacılık Doktora Programı kapsamında Prof. Dr. Ali KÖSE tarafından yürütülen “Türk Sigorta Sektöründe Faaliyet Gösteren Hayat Dışı Sigorta Şirketlerinin Sermaye Yapısını Etkileyen Faktörlerin Panel Veri Analizi ile İncelenmesi” isimli tezden türetilmiştir.

² **Bibliyografik Bilgi (APA):** FESA Dergisi, 2022; 7(2), 270-282 / DOI: 10.29106/fesa.1112327

³ Öğr. Gör., Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, i.durgut_6790@hotmail.com, Zonguldak – Türkiye, ORCID: 0000-0002-1846-575X

⁴ Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, akose@marmara.edu.tr, İstanbul – Türkiye, ORCID: 0000-0001-6114-1550

1. Giriş

Sigortacılık, sigortalıların gelecekte karşılaşabilecekleri muhtemel risklerin etkisinden korunabilmeleri adına sigorta şirketine belirli miktarda prim ödeyerek, güvence satın almaları olarak tanımlanabilir (Deniz ve Aydin, 2022). Sigortacılık faaliyetleri hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ekonomilerde modern toplumun günlük yaşamında son derece önemli bir yere sahiptir (Sharma vd., 2021; Ecer ve Pamucar, 2021). Sigorta sektörü mikro düzeyde günlük hayatı ortaya çıkabilecek olası zararların karşılanmasında kişi ve şirketlere güvence sağlamaktadır. Bununla beraber makro düzeyde ise sigorta şirketleri tarafından para ve sermaye piyasalarına aktarılan kısa ve uzun vadeli fonlar ekonominin büyümeye ve gelişmesine önemli katkılar sağlamaktadır (Şamiloglu vd., 2019; Tezergil, 2018).

Bir ekonomide hem risk transfer mekanizması hem de finansal aracılık işlevi gören sigorta sektörünün mali açıdan güçlü olması her ekonominin geleceği açısından büyük önem taşımaktadır (Aydın, 2021). Diğer bir ifadeyle, güçlü bir finansal sisteme ve ekonomiye sahip olabilmenin en önemli gereksinimlerinden bir tanesi güçlü bir sermaye yapısına sahip sigortacılık sistemine sahip olunmasıdır (Işık, 2019; Ergün Bülbül ve Köse, 2016). Kurumsal finans literatüründe yatırım kararları ve kar payı kararlarının yanı sıra sermaye yapısı kararları şirket yönetiminin vermesi gereken üç önemli karardan biridir (Van Horne and Wachowicz, 2008). Sermaye yapısı, bir şirketin varlıklarını finanse etmek için kullanılan borç ve öz sermaye kombinasyonunu ifade etmektedir. Önemli bir şirket politikası olarak görülen sermaye yapısına ilişkin kararlar, şirketlerle ilişkili tüm paydaşlarını ilgilendirdiği için büyük önem taşımaktadır (Jahanzeb vd., 2015; Işık ve Ersoy, 2021).

Yıllar boyunca, mümkün olan en iyi borç ve öz sermaye karışımını oluşturmak için çeşitli sermaye yapısı teorisi ortaya çıkmıştır. Sermaye yapısı hakkında mevcut geniş literatüre rağmen, en uygun finansman karışımını gerçekleştirmenin kesin bir yolu mevcut değildir. Bunun temel nedeni çeşitli sermaye yapısı teorilerinin çeşitli argümanlar ve açıklamalar sunması ile açıklanabilir. Kurumsal finans literatüründe borç ve öz sermaye arasındaki seçim için geçerli bir teorik perspektif mevcut olmamasına rağmen, şirketlerin finansal davranışını açıklamada en çok kullanılan teoriler dengelme teorisi (trade-off theory) ve finansal hiyerarşi teorisidir (pecking order theory).

Dengelme teorisi, ek borçlanmanın marjinal faydalari ve maliyetleri mükemmel bir şekilde dengelendiğinde ulaşılan borç ve öz sermaye arasında optimal bir karışımın varlığını öne sürmektedir (Jensen ve Meckling, 1976). Diğer bir ifadeyle, dengelme teorisi borç kullanmanın fayda ve maliyetlerini dikkate alarak optimal bir sermaye yapısının oluşturulabileceği vurgu yapmaktadır. Firmaların borç kullanması bir taraftan borç finansmanın vergi avantajını sağlamakta diğer taraftan da hissedar-yönetici çatışmasından kaynaklanan vekalet maliyetlerini en aza indirmektedir. Ancak, yüksek düzeyde borçlanmak daha yüksek iflas maliyetlerine ve hissedar-borç veren çatışmasının neden olduğu daha yüksek vekalet maliyetlerine neden olabilir (Shahzad vd., 2021).

Diğer taraftan, finansal hiyerarşi teorisi ise optimal bir sermaye yapısının varlığını öngörmemektedir. Bunun yerine, şirketlerin yeni finansmana ihtiyacı olduğunda şirketlerin belirli bir tercih sırasının olduğunu vurgular. Bilgi asimetrisinin varlığında finansman kaynaklarının seçiminde bir hiyerarşi olduğunu savunan finansal hiyerarşi teorisine göre, şirketler öncelikle bünyelerinde oluşturdukları içsel fonları kullanmayı tercih ederler, eğer bu yeterli olmazsa borçlanmaya giderler ve en son pay senedi ithracı ile finansmanı tercih ederler (Myers, 1984; D'Amato, 2020).

Sermaye yapısına ilişkin önə sürülen teoriler bir taraftan optimal bir sermaye yapısının var olup olmadığını sorgular diğer taraftan da şirketlerin finansman davranışlarını açıklamak için bir çerçeve sağlarlar. Sermaye yapısıyla ilgili literatürde birçok çalışma mevcutken, sigorta sektöründe faaliyet gösteren firmaların borçlanma davranışlarını inceleyen çalışmaya rastlanılmamıştır. Dolayısıyla, bu çalışmada amaç iki önemli sermaye yapısı teorisi çerçevesinde Türk sigortacılık sektöründe faaliyet gösteren hayat dışı sigorta şirketlerinin borçlanma davranışları üzerinde etkili olan şirket düzeyindeki faktörleri panel veri regresyon analizi ile araştırmaktır.

2. Literatür Taraması

Önceki literatürde şirketlerin sermaye yapısı üzerinde etkili olan faktörleri araştıran birçok ulusal ve uluslararası çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmalardan önce çıkan bazı çalışmalar bu alt bölümde iki alt başlıkta kısaca özetlenmektedir.

2.1. Sermaye Yapısına İlişkin Ulusal Literatür Taraması

Sayılgan vd. (2006) çalışmalarında İMKB'ye kayıtlı 123 üretim firmasının 1993-2002 yılları arasındaki verilerini kullanarak sermaye yapısı üzerinde etkili olan faktörleri araştırmışlardır. Panel veri analiz sonuçları doğrultusunda çalışmada büyümeye fırsatları ve firma büyülüğu değişkenlerinin kaldırıç oranı üzerindeki etkisinin pozitif olduğu; bununla beraber maddi duran varlık oranı, kârlılık ve vergi kalkanı gibi değişkenlerin ise kaldırıç oranı üzerindeki etkisinin negatif olduğu rapor edilmiştir.

Korkmaz vd. (2009) çalışmalarında BİST'e kayıtlı otomotiv ve otomotiv sektörünün yan sanayisinde faaliyet gösteren firmaların sermaye yapısı üzerinde etkili olan firma düzeyindeki faktörleri araştırmışlardır. 16 firmanın 2003-2006 dönemine ilişkin verileri ile gerçekleştirilen çalışmada panel veri analizi sonuçları firmaların sermaye yapısı kararlarının çoğunlukla borç dışı vergi kalkanı ve özsermaye karlılığı değişkenlerinden etkilendiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca çalışmada analiz sonuçlarının finansman hiyerarşisi teorisini desteklediği ifade edilmiştir.

Leyli Elitaş ve Doğan (2013) çalışmalarında BİST'de kote edilmiş sigorta şirketlerinin sermaye yapılarına etki eden değişkenleri analiz etmişlerdir. 2005-2011 dönemini kapsayan çalışmada gerçekleştirilen regresyon analizi neticesinde şirketlerin kaldırıç oranının duran varlık oranı, aktif karlılığı, likidite, şirket büyülüğu ve primlerdeki büyümeye değişkenlerinden anlamlı bir şekilde etkilendiği tespit edilmiştir. Ayrıca çalışmanın sonuçlarının dengeleme teorisi ile uyumlu olduğu rapor edilmiştir.

Sarıoğlu vd. (2013) çalışmalarında BİST'de işlem gören 15 çimento, 15 otomotiv ve 12 bilişim sektörü firmasının kaldırıç oranı üzerinde etkili olan faktörler panel veri analizi ile araştırılmıştır. 2007-2011 dönemini içeren çalışmanın bulguları; karlılık, büyülüklük, varlık yapısı, likidite, satışlardaki büyümeye ve borç dışı vergi kalkanı gibi firma düzeyindeki bağımsız değişkenlerin kaldırıç oranı üzerindeki etkisinin incelenen sektörler açısından önemli farklılıklar gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Taşkın ve Coşkun (2015) çalışmalarında 2008-2012 dönemi için BİST'te kote enerji firmalarının kaldırıç oranlarını etkileyen faktörleri incelemiştir. Çalışma 2008-2012 dönemini kapsamaktadır. Sabit ve tesadüfi etkili panel veri regresyon analizlerinin kullanıldığı çalışmanın bulguları ortaklık yapısını temsil eden değişkenler ile firmaya özgü değişkenlerin (duran varlık oranı, borç dışı vergi kalkanı, firma büyülüğu, AR-GE giderleri ve karlılık oranı) anlamlı bir şekilde firmaların borçlanma davranışlarını etkilendirdiğini ortaya koymaktadır.

Alsu ve Yarımbaş (2017) çalışmalarında panel veri analizi kullanarak imalat sektöründe faaliyet gösteren firmaların sermaye yapısını etkileyen faktörleri incelemiştir ve elde ettikleri bulguları sermaye yapısı teorileri ile kıyaslamışlardır. Çalışmada BİST'de kote edilmiş 132 firmanın verileri kullanılmıştır. Şirketlere ait veriler 2006-2016 dönemini kapsamaktadır. Elde edilen bulgular imalat sanayi firmalarının sermaye yapısının finansal hiyerarşi teorisini destekler nitelikte olduğunu yansıtmaktadır.

Cansız ve Sayılgan (2017) çalışmalarında 2003-2014 yılları arasında pay senetleri BİST'e kayıtlı 169 adet reel sektör firmasının borçlanma davranışlarının sermaye yapısı teorileriyle uyumlu olup olmadığını incelemiştir. Sabit etkiler panel veri regresyon analizinden elde edilen sonuçlar firmaların sermaye yapısına karar verirken finansal hiyerarşi teorisini dikkate aldılarını ortaya koymaktadır.

Topaloğlu (2018) Kurumsal Yönetim Endeksi'nde yer alan şirketlerin sermaye yapılarını etkileyen faktörleri incelemiştir. Araştırma 2007-2015 yıllarını kapsamaktadır. Panel veri regresyon analizi bulgularına göre; varlık yapısı, likidite oranı ve aktif karlılık oranı finansal kaldırıç oranını ters yönde etkilemektedir. Ayrıca çalışmada firma büyülüğu değişkeni ise kaldırıç değişkenini pozitif yönde etkilediği rapor edilmiştir.

Söylemez (2019) çalışmasında BİST'te faaliyet gösteren demir çelik metal ana sanayi işletmelerinin sermaye yapılarını etkileyen faktörleri araştırmıştır. 13 firmanın verilerinin irdelediği çalışma 2010-2017 yılları arasını kapsamaktadır. Panel veri analizi sonuçları firma büyülüğu ve likidite değişkenlerinin kaldırıç oranını negatif yönde etkilediği, bununla beraber borç dışı vergi kalkanı ve karlılık değişkenlerinin ise kaldırıç oranını pozitif yönde etkilediğini ortaya koymaktadır. Araştırmada dengeleme ve finansal hiyerarşi teorilerinin demir çelik sektörü açısından geçerli olduğunu göstermektedir.

Tunçel ve Yılmaz (2020) çalışmalarında BİST Sürdürülebilirlik Endeksi'ne kayıtlı 18 firmanın 2000-2017 dönemine ilişkin verilerinden faydalananlar bu firmaların borçlanma davranışları açısından finansman hiyerarşisi ve dengeleme teorilerinin geçerliliği test etmişlerdir. Tesadüfi etkiler panel veri sonuçları kaldırıç oranının karlılık ve büyülüklük değişkenlerinden istatistikî açıdan anlamlı bir şekilde etkilendiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak karlılık değişkenine ilişkin sonuçlar Finansman Hiyerarşisi Teorisini desteklerken firma büyülüğüne ilişkin bulgular ise Dengeleme Teorisini desteklemektedir.

Karaçayır ve Afşar (2021) çalışmalarında BİST sınai endeksinde bulunan 100 işletmenin sermaye yapılarını etkileyen faktörleri ampirik olarak incelemiştir. Çalışmanın veri seti 2013-2017 dönemini kapsamaktadır. Dinamik panel veri regresyon analizi ile ulaşılan sonuçlar göstermektedir ki regresyon modellerine dahil edilen tüm değişkenler firmaların borç yapılarını açıklamada anlamlı bir etkiye sahiptir. Çalışmada ayrıca ulaşılan bulgular asimetrik bilginin varlığını destekler niteliktir.

Işık ve Ersoy (2021) çalışmalarında 2010-2019 döneminde BİST'e kote 143 üretim firmasının sermaye yapısı kararlarını etkileyen faktörleri panel veri analizi ile araştırmışlardır. Driscoll-Kraay panel veri tahminci kullanılarak ulaşılan sonuçlar finansal hiyerarşi ve dengeleme teorisi çerçevesinde belirlenen şirket düzeyindeki faktörlerin şirketlerin borçlanma davranışındaki değişimini açıklamada kritik rol oynadığını ortaya koymaktadır. Çalışmada ayrıca şirketlerin sermaye yapısını etkileyen faktörlerin şirket gruplarına farklılığı rapor edilmiştir.

Öztürk ve Sayılgan (2021) çalışmalarında 122 sanayi firmalarının 2009-2019 dönemine ilişkin finansal verilerini kullanılarak firma grupları (küçük, orta ve büyük ölçekli firmalar) açısından kaldırıcı oranı üzerinde etkili olan faktörleri araştırmışlardır. Çalışmada ulaşılan sonuçlar büyük ölçekli firmaların belirgin bir sermaye yapısı tercihlerinin olmadığını, küçük ölçekli firmaların finansman hiyerarşisi teorisine göre hareket ettiğini ve orta ölçekli firmaların ise dengeleme teorisine göre hareket ettiğini göstermektedir.

2.2. Sermaye Yapısına İlişkin Uluslararası Literatür Taraması

Jean Chen (2003) Çin'de faaliyet gösteren şirketlerin sermaye yapılarını analiz etmiştir. 1995-2000 yılları arasında faaliyet gösteren 88 firmaların kullanıldığı çalışmanın panel veri analizi sonuçları karlılık ile borçlanma arasında negatif ilişkinin varlığına işaret etmektedir. Bunun yanı sıra analiz sonuçları borçlanmanın büyümeye fırsatı, duran maddi varlıklar ve firma büyülüklüğü ile negatif ilişki içerisinde olduğuna işaret etmektedir. Çalışmada Çin firmalarının kısa vadeli borçlanmayı tercih ettikleri ve mümkün olduğunda az mikarda borçlanma eğiliminde oldukları gözlemlenmiştir. Çalışmada son olarak sonuçların finansal hiyerarşi teorisini ve bilgi asimetrisi teorisini desteklediği ifade edilmiştir.

Huang ve Song (2006) çalışmalarında 1994-2003 dönemi için Çin firmalarının sermaye yapılarını belirleyen faktörleri analiz etmişlerdir. Kaldırıcı oranının bağımlı değişken olarak seçildiği çalışmada, bağımsız değişkenler ise sırasıyla karlılık, firma büyülüklüğü, duran varlık oranı, borç dışı vergi kalkanı, büyümeye fırsatı, satışlardaki dalgalanma ve ortaklık yapısıdır. Çalışmada Çin firmalarının entegre oldukları gelişmiş ülkelerdeki diğer firmalara nazaran uzun vadede daha az borçlandıkları, kısa ve uzun vadeli yükümlülüklerini olabildikleri kadar düşük düzeyde tutmak istedikleri ve özsermeye miktarını olabildiğince yüksek tutmaya çalışıkları gözlemlenmiştir.

Pinkova (2012) çalışmasında Çek Cumhuriyeti'nde faaliyet gösteren otomotiv şirketlerinin sermaye yapısını etkileyen faktörleri incelemiştir. Çalışma 100 adet firmaların 2006-2010 yılları arasındaki verilerini kapsamaktadır. Çalışmada büyülüklük, maddi duran varlık oranı, karlılık ve likidite değişkenlerinin sermaye yapısının önemli belirleyicileri olduğu tespit edilmiştir. Ancak çalışmanın bulguları ne statik ödünlendirme teorisini ne de finansal hiyerarşi teorisini kesin olarak desteklemektedir.

Nejad ve Wasiuzzaman (2015) çalışmalarında Malezya Borsası'nda 2005-2010 döneminde faaliyet gösteren 171 firmaların sermaye yapısı üzerinde etkili olan ülke, endüstri ve firma düzeyindeki değişkenleri araştırmışlardır. Çalışmada sermaye yapısını temsilen finansal kaldırıcı oranı kullanılmıştır. Ayrıca kurgulanan regresyon modellerinde bağımsız değişkenler olarak sırasıyla büyümeye fırsatı, karlılık (FVÖK/toplam varlık), firma büyülüklüğü, sahiplik yapısı, kar payı dağıtımını, yönetim kurulu büyülüklüğü, risk düzeyi, varlık yapısı, borç dışı vergi kalkanı, firma yaşı, likidite, endüstri kaldırıcı oranı ve enflasyon oranı gibi değişkenler kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, büyümeye fırsatı, karlılık, sahiplik yapısı, borç dışı vergi kalkanı, yönetim kurulu büyülüklüğü, likidite, kar payı dağıtımını ile finansal kaldırıcı arasında anlamlı ve negatif ilişkiler tespit edilmiştir. Firma büyülüklüğü, endüstri kaldırıcı oranı ve enflasyon oranı ile finansal kaldırıcı arasında ise pozitif ve anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Buna karşın çalışmada firma yaşı, risk düzeyi ve varlık yapısı ile kaldırıcı oranı arasında anlamlı herhangi bir ilişki tespit edilememiştir.

Arsov ve Naumoski (2016) tarafından yapılan çalışmada Balkan ülkelerinde (Hırvatistan, Makedonya, Sırbistan) 2008-2013 yılları arasında faaliyet gösteren 173 halka açık firmaların sermaye yapılarını etkileyen değişkenlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada, varlık yapısı, firma büyülüklüğü, karlılık (ROA), büyümeye fırsatı, risk (ROA'nın standart sapması), vergi oranı ve sahiplik yoğunlaşması gibi değişkenler sermaye yapısını etkileyen olası değişkenler olarak regresyon modellerine dahil edilmiştir. Analiz sonucunda, sermaye yapısını temsil eden bağımlı değişkenlerden biri olan toplam borç oranı ile varlık yapısı ve firma büyülüklüğü arasında pozitif ve anlamlı ilişkiler tespit edilirken; karlılık ile toplam borç oranı arasında negatif ve anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Buna karşılık büyümeye fırsatı, risk, vergi oranı ve sahiplik yoğunlaşması ile toplam borç oranı arasında istatistiksel olarak herhangi bir anlamlı ilişki tespit edilememiştir.

Vo (2017) çalışmasında Vietnam'da faaliyet gösteren firmaların sermaye yapılarına etki eden faktörleri irdelemiştir. Çalışmanın veri seti 2006-2015 dönemini kapsamaktadır. Araştırmanın bulguları Vietnam firmalarının kısa dönemde uzun döneme göre daha fazla borçlandıklarını göstermektedir. Çalışmanın bulguları büyümeyen finansal kaldırıcı ile pozitif ilişki içerisinde olduğunu göstermektedir. Duran varlıkların sermaye yapısı üzerinde uzun dönemde pozitif etkiye sahip olduğu ancak kısa dönemde negatif etkide bulunduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuçlara ilaveten büyülüklük, karlılık ve likidite sermaye yapısı üzerinde uzun dönemde pozitif etkiye sahipken, kısa dönemde bu etki negatif yönlüdür.

Moradi ve Paulet (2019) tarafından gerçekleştirilen çalışmada 1999-2015 döneminde ve öncesinde altı Avrupa ülkesinde 559 firmadan oluşan dengeli bir panel örneklemi için firmaya özgü özelliklerin sermaye yapısının oluşumu üzerindeki etkileri araştırılmıştır. Çalışmada büyümeye, karlılık, vergi kalkanları ve Euro Krizinin etkilerinin finansal kaldırıcı ve borç-özsermeye oranı ile önemli ölçüde negatif ilişkili olduğu rapor edilmiştir. Buna ilaveten büyülüklük, maddi varlık oranı, borç dışı vergi kalkanı ve kazanç oynaklığının finansal kaldırıcı oranı ve borç-özsermeye oranı ile önemli ölçüde pozitif korelasyona sahip olduğu tespit edilmiştir. Çalışmanın örneklemi perakende ticaret ve hizmetler, imalat ve inşaat ile ulaştırma ve turizm gibi farklı sektörleri gösteren üç alt örneğe ayrıldığında, ulaşırma ve turizm sektörünün Euro krizinden diğer iki sektör'e göre daha olumsuz yönde etkilendiği tespit edilmiştir.

D'Amato (2020) çalışmasında 2006-2016 dönemi için İtalya'da son küresel finansal krizin KOBİ'lerin sermaye yapısı kararlarını ve belirleyicilerini nasıl etkilediğini empirik olarak araştırmıştır. Çalışmada kullanılan sabit etkiler regresyonu sonuçlarına göre borç dışı vergi kalkanı, büyülüklük, satışlardaki büyümeye, likidite, firma riski karlılık, maddi varlık oranı ve firma yaşı gibi değişkenler ile kriz öncesi ve sonrası için oluşturulan kukla değişkenlerinin üç alternatif kaldırıcı oranını anlamlı bir şekilde etkilediği rapor edilmiştir.

Chadha ve Seth (2021) Hindistan'da faaliyet gösteren 1150 üretim firmasının sahiplik yapısı ile sermaye yapısı arasındaki ilişkiyi araştırmışlardır. Çalışmanın veri seti 2007-2016 dönemini kapsamaktadır. Panel veri analizi bulguları sahiplik yapısı ile sermaye yapısı arasında doğrudan bir ilişki olduğunu göstermektedir. Ayrıca analiz kapsamında kullanılan işletme büyülüklüğü, işletme yaşı, maddi duran varlıklar, karlılık gibi bağımlı faktörlerin; kaldırıcı oranı üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu tespit edilmiştir.

Nguyen ve Nguyen (2021) Vietnam'daki 1000 işletmenin sermaye yapılarını etkileyen faktörleri incelemiştir. Çalışmanın veri seti 2017-2020 yıllarını kapsamaktadır. Çalışmada karlılık oranının kaldırıcı oranı ile pozitif ilişki içerisinde olduğu gözlemlenmiştir. Ayrıca yüksek duran varlığa sahip olan işletmelerin, daha fazla borçlandıkları tespit edilmiştir. Çalışmada bulguların finansal hiyerarşi teorisini ile uyumlu olduğu belirtilmektedir. Çalışmada borç dışı vergi kalkanının borçluluk oranı ile pozitif ilişki içinde olması sonucu dengeleme teorisini ile ilişkilendirilmiştir. Çalışmada ayrıca firmaların faaliyet gösterdikleri sektörün karakteristiğinin de sermaye yapısı kararları üzerinde etkili olduğu belirtilmektedir.

Shahzad vd. (2021) çalışmalarında Güney Asya bölgesindeki (Pakistan, Hindistan, Sri Lanka ve Bangladeş) firmalar için sistem GMM ve SUR tahmin yöntemlerine dayalı olarak firmaya özgü faktörler ile makroekonomik faktörlerin firma kaldırıcı üzerindeki etkilerini incelemiştir. Tahmin sonuçları maddi duran varlık oranı, karlılık, likidite, firma büyülüklüğü, borsa gelişimi, ekonomik büyümeye ile firma kaldıracı arasındaki önemli ilişkiler olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç olarak analizlerden elde edilen bulgular finansal hiyerarşi teorisini desteklemektedir.

Sadiq vd. (2022) çalışmalarında 2000-2014 döneminde Pakistan borsasına kayıtlı 35 şeker ve 22 çimento sektörü firmasının verisiyle kredi riski, likidite riski ve sistematik riskin kaldırıcı oranı üzerindeki etkilerini araştırmışlardır. Bulgular, kredi riski ve likidite riskinin kaldırıcı oranı ile önemli ölçüde ilişkili olduğuna işaret etmektedir.

Ali vd. (2022) tarafından gerçekleştirilen çalışmada etkin vergi oranı ve firmaya özgü faktörlerin (firma büyülüklüğü, büyümeye fırsatları, somutluk, risk, karlılık, borç dışı vergi kalkanları ve likidite gibi) enerji sektöründeki çok uluslu firmaların sermaye yapısını etkileyip etkilemediğinin incelemesi amaçlanmıştır. 2011-2019 döneminde İngiltere ve ABD merkezli çok uluslu firmaların dengeli panel verilerinin kullanıldığı çalışmada değişkenler arasındaki ilişkileri tespit edebilmek için HEKK, sabit etki ve tesadüfi etkiden oluşan panel regresyon modelleri kullanılmıştır. Çalışmada maddi duran varlık oranı, risk, karlılık ve borç dışı vergi kalkanı değişkenlerinin uzun vadeli borçlar ile toplam borçlar üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi olduğunu rapor edilmiştir. Bununla birlikte, kısa vadeli borçlanma değişkeni ise maddi duran varlık oranı, borç dışı vergi kalkanı ve likidite gibi değişkenlerden anlamlı ve negatif yönde; firma riski değişkeninden ise pozitif yönde etkilenmektedir. Dahası çalışmada efektif vergi oranı ve firma büyülüğünün çok uluslu firmaların kaldırıcı tercihleri ile önemsiz derecede negatif ilişkili olduğu rapor edilmiştir.

Nguyen ve Duong (2022) 2015-2019 döneminin kapsayan çalışmalarında Vietnam'daki halka açık firmalar için yabancı hissedarlığının sermaye yapısı üzerindeki etkisini ampirik olarak araştırmışlardır. Gibbs örnekleyleci ile birleştirilmiş Markov zinciri Monte Carlo tekniği aracılığıyla Bayes doğrusal regresyon yöntemiyle yapılan deneysel analizin bulguları, yabancı sahipligin firmaların sermaye yapısı üzerinde önemli derecede olumsuz etkileri olduğunu göstermektedir. Çalışmanın bulguları aynı zamanda firma büyülüğünün, yaşıının ve büyümeye fırsatlarının borç oranı üzerinde güçlü ve pozitif bir etkiye sahip olduğunu bununla beraber karlılık, maddi duran varlık oranı ve likiditenin ise borç oranı üzerinde güçlü ve negatif bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir.

3. Metodoloji

Çalışmanın bu bölümünde hayat dışı sigorta şirketlerinin sermaye yapısı üzerinde etkili olan faktörlerin belirlenmesine yönelik gerçekleştirilen analizlere ve bu analizlerle ulaşılan bulgulara yer verilmektedir.

3.1. Örneklem ve Tanımlayıcı İstatistikler

Bu çalışmada, Türk sigortacılık sektöründe faaliyet gösteren 26 hayat dışı sigorta şirketinin sermaye yapıları üzerinde etkiye sahip olan değişkenlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada kullanılan veri seti çeyreklik dönemler halinde 2009-2020 yılları arasını kapsamaktadır. Buna karşın sektör payında önemli bir öneme sahip olan Halk Sigorta, Güneş Sigorta ve Ziraat Sigorta şirketleri 2020 yılında Türkiye Sigorta çatısı altında toplandığı için 2020 yılının son iki çeyreği çalışmaya dahil edilememiştir. Analiz kapsamında kullanılan bağımlı ve bağımsız değişkenlere ilişkin açıklayıcı bilgiler Tablo 1'de verilmiştir. Çalışmada kullanılan finansal veriler Türkiye Sigorta Birliği'nin ve Hazine ve Maliye Bakanlığı'nın internet sitesinden derlenmiştir. Ayrıca, analiz sonuçları üzerinde üç değerlerin (outlier) etkini azaltmak amacıyla tüm değişkenler %1 ve %99 düzeyde winsorize edilmiştir.

Tablo 1. Çalışmada Kullanılan Değişkenler

Değişken	Formül	Simge	Beklenen Etki
Bağımlı Değişken			
Kısa Vadeli Borçlar	Kısa Vadeli Borçlar/Toplam Aktifler	KVBO	
Uzun Vadeli Borçlar	Uzun Vadeli Borçlar/Toplam Aktifler	UVBO	
Toplam Borç	Toplam Borç/Toplam Aktifler	TBO	
Bağımsız Değişkenler			
Şirket Büyüklüğü	Toplam Aktiflerin Doğal Logaritması	TA	+/-
Primlerdeki Büyüme	(Cari Primler-Önceki Yıl Primler)/ Önceki Yıl Primler	PB	+/-
Aktif Karlılığı	Net Kar/Toplam Aktifler	AK	+/-
Şirket Riski	AK'nın standart sapması	Risk	+/-
Likidite Düzeyi	Cari Aktifler/Toplam Aktifler	LD	+/-
Faaliyet Gideri	Faaliyet Gideri/Toplam Aktifler	FG	+
Hasar Prim Oranı	Ödenmiş ve Muallak Hasarlar/Kazanılmış Primler	HPO	+
Konservasyon Oranı	Alınan Primler (net) / Alınan Primler (Brüt)	KO	-

Analizde kullanılan değişkenlere ait tanımlayıcı istatistiklere ilişkin bilgiler Tablo 2'de yer almaktadır. Tablo 2 incelendiğinde KVB değişkeninin minimum değerinin yüzde 22, maksimum değerinin ise yüzde 108 olduğu görülmektedir. Bu değişkenin ortalamasının ise yüzde 71 olduğu gözlemlenmektedir. UVB değişkeninin ise yüzde 0 ile yüzde 49 arasında minimum ve maksimum değerlere sahip olduğu söylenebilir. İlgili değişkenin ortalaması ise yüzde 3 olarak tespit edilmiştir. Son olarak ise TB değişkeninin minimum ve maksimum değerleri yüzde 41 ile yüzde 112'dir. Bu değişkenin tüm şirketler için ortalaması ise yüzde 74'tür.

Tablo 2. Tanımlayıcı İstatistikler

Değişkenler	N	Minimum	Maksimum	Ortalama	SS
KVB	1092	.22	1.08	.7103022	.1305597
UVB	1092	0	.49	.0382692	.0630643
TB	1092	.41	1.12	.7486355	.1120792
TA	1092	7.26	9.95	8.705934	.6407435
PB	1092	-.79	1.46	.2795421	.6250495
AK	1092	-.34	.15	-.0015018	.0726577
Risk	1092	.0034043	.1899781	.0322611	.033873
LD	1092	.6144	.9984	.9292869	.081284
FG	1092	.02	.4	.1067033	.0714761

HPO	1092	.06	1.6	.7201648	.2340368
KO	1092	.24	1	.6703663	.1678506

3.2. Ekonometrik Model

Hayat dışı sigorta şirketlerinin borçlanma davranışlarını etkileyen şirket düzeyindeki değişkenleri belirlemek amacıyla aşağıda gösterilen doğrusal regresyon modelleri tahmin edilmiştir:

$$KVBO_{it} = \beta_0 + \beta_1 SDD_{it} + \mu_t + \lambda_t + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

$$UVBO_{it} = \beta_0 + \beta_1 SDD_{it} + \mu_t + \lambda_t + \varepsilon_{it} \quad (2)$$

$$TBO_{it} = \beta_0 + \beta_1 SDD_{it} + \mu_t + \lambda_t + \varepsilon_{it} \quad (3)$$

Yukarıdaki eşitliklerde i ve t alt indisleri sırasıyla hayat dışı sigorta şirketlerini ve çeyrek dönemleri ifade etmektedir. Regresyon modellerinde yer alan bağımsız değişkenler $KVBO_{it}$, $UVBO_{it}$ ve TBO_{it} değişkenleri bağımsız değişkenlerdir. Bu değişkenler sırasıyla kısa vadeli borçların toplam aktiflere oranı, uzun vadeli borçların toplam aktiflere oranı ve toplam borçların toplam aktiflere oranıdır. SDD_{it} ise sigorta düzeyinde bağımsız değişkenleri ifade etmektedir. Modelde yer alan λ_t çeyrek dönemlik kukla değişkenleri göstermektedir. $\varepsilon_{it} = \mu_i + u_{it}$. Bu denkleme μ_i hayat dışı sigorta şirketlerinin gözlenemeyen etkilerini, u_{it} ise $E(u_{it}) = 0$ ve $Var(u_{it}) = \sigma^2$ olan tesadüfi hata terimini ifade etmektedir. Modelde yer alan β_0 ve β_1 tahmin edilecek parametrelerdir (Tüzüntürk, 2007).

Çalışma kapsamında Dengeleme Teorisine dayalı olarak şirket büyülüğu, karlılık, risk ve likidite değişkenleri ile kaldırıcı oranları arasında pozitif bir ilişki öngörlmektedir. Buna karşın Finansal Hiyerarşî Teorisi ise bu değişkenler arasında negatif yönde ilişkiler olduğu ileri sürülmektedir. Ayrıca, Dengeleme Teorisi büyümeye değişkeninin kaldırıcı değişenleri üzerindeki etkisinin negatif yönde olduğunu, bununla beraber Finansal Hiyerarşî Teorisi ise bu etkinin pozitif yönde olduğunu öngörmektedir (Vo, 2017; Cansız ve Sayılgan, 2017; Söylemez, 2019; D'Amato, 2020; Shahzad vd., 2021; Işık ve Ersoy, 2021). Buna ilaveten, kurgulanan kaldırıcı modelleri çerçevesinde faaliyet giderleri ve hasar prim oranının kaldırıcı oranı üzerindeki etkisinin pozitif olması buna karşın konservasyon oranının kaldırıcı oranı üzerindeki etkisinin negatif olması beklenmektedir.

3.3. Korelasyon Matrisi

Çalışmada çoklu doğrusal bağlantının tespiti için korelasyon analizi yapılmıştır. Spearman korelasyon analizi sonucunda eğer iki bağımsız değişken arasında hesaplanan korelasyon katsayısı yüzde 80'den büyük olursa bu çoklu doğrusal bağlantı sorununa işaret etmektedir (Topaloğlu, 2019).

Tablo 3. Spearman Korelasyon Analiz Sonuçları

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(1) TA	1.000							
(2) PB	-0.024	1.000						
(3) AK	0.328 ^a	0.079 ^a	1.000					
(4) Risk	-0.356 ^a	0.017	-0.182 ^a	1.000				
(5) LD	-0.242 ^a	0.031	0.174 ^a	0.145 ^a	1.000			
(6) FG	-0.386 ^a	0.304 ^a	-0.121 ^a	0.257 ^a	-0.007	1.000		
(7) HPO	0.152 ^a	-0.024	-0.566 ^a	0.091 ^a	-0.149 ^a	-0.054	1.000	
(8) KO	0.168 ^a	0.036	-0.010	-0.128 ^a	0.025	0.108 ^a	0.178 ^a	1.000

Not: ^a simgesi korelasyon katsayısının %1 önem düzeyinde istatistikî anlamlılığı göstermektedir.

Tablo 3 incelendiğinde değişken çiftleri arasında hesaplanan korelasyon katsayılarının hiçbirinin yüzde 80 ve üzerinde olmadığı tespit edilmiştir. Bu sonuç bağımsız değişkenler arasında çoklu doğrusal bağlantı sorunu olmadığına işaret etmektedir. Çalışmada ayrıca oluşturulan ekonometrik modeller ayrı ayrı Varyans Şisirme Faktörü (VIF) değerleri hesaplanmıştır. Her üç kaldırıcı denkleminde bağımsız değişkenlere ilişkin hesaplanan Varyans Şisirme Faktörü (VIF) Değerleri 1.11 ile 2.94 arasında değişmektedir. Sonuç olarak hem korelasyon analizi hem de VIF sonuçları değişkenler arasında çoklu doğrusal bağlantının önemli bir sorun olmadığını işaret etmektedir (Topaloğlu, 2018).

3.4. Yatay Kesit Bağımlılığı Testi Sonuçları

Panel veri analizine geçmeden önce yatay kesit bağımlılığının varlığının araştırılması sonuçların güvenilirliği açısından büyük önem taşımaktadır. $T > N$ durumunda kullanılabilen Breusch-Pagan (1980) LM testi için analiz sonuçları Tablo 4'te verilmiştir. Tablo 4'teki sonuçlar hem sabitli model hem de sabitli ve trendli modeller açısından incelendiğinde, her bir değişken için sıfır hipotezi %1 anlamlılık düzeyinde reddedilmiştir. Daha açık bir ifadeyle paneli oluşturan kesitler arasında birimler arasında bağımlılık söz konusudur.

Tablo 4. Breusch-Pagan (1980) Yatay Kesit Bağımlılığı Testi Sonuçları

Değişkenler / İstatistiksel Sonuçlar	Sabitli Model	Sabitli ve Trendli Model
	LM istatistiği	LM istatistiği
KVB	426.001 ^a	441.406 ^a
UVB	834.417 ^a	889.128 ^a
TB	478.125 ^a	448.867 ^a
TA	2452.933 ^a	2780.344 ^a
PB	487.468 ^a	472.062 ^a
AK	718.166 ^a	779.533 ^a
Risk	316.271 ^a	314.587 ^a
LD	2187.668 ^a	2088.253 ^a
FG	678.584 ^a	701.258 ^a
HPO	545.771 ^a	547.421 ^a
KO	3114.003 ^a	2347.609 ^a

Notlar: En uygun gecikme sayısı 2 olarak alınmıştır. Yatay kesit bağımlılığı testinde sıfır hipotezi “yatay kesitler arasında bağımlılık yoktur” şeklinde kurulmaktadır. ^a simbolü sıfır hipotezinin %1 önem seviyesinde reddedildiğini göstermektedir.

3.5. Yatay Kesit Genişletilmiş Im, Pesaran ve Shin (CIPS) İkinci Nesil Panel Birim Kök Testi Sonuçları

Analiz kapsamında yatay kesit bağımlılığının tespit edildikten sonra bağımlı ve bağımsız değişkenlerinin birim kök taşıyip taşımadıklarını (durağan olup olmadıklarını) araştırmak için Pesaran (2007) CIPS ikinci nesil panel birim kök testi kullanılmıştır (Yıldırım ve diğerleri 2013). Tablo 5'te rapor edilen sonuçlara göre, TA, Risk ve KO değişkenleri dışında diğer değişkenler için sıfır hipotezi reddedilmiş ve değişkenlerin durağan yani birim kök içermeyenleri sonucuna varılmıştır. TA, Risk ve KO değişkenleri ise birinci farkları alındığında durağanlaşmışlardır.

Tablo 5. Pesaran (2007) CIPS Panel Birim Kök Testi Sonuçları

Değişkenler / İstatistiksel Sonuçlar	Sabitli Model	Sabitli ve Trendli Model
	t-bar (CIPS) istatistiği	t-bar (CIPS) istatistiği
KVB	-2.503 ^a	-2.706 ^b
UVB	-2.498 ^a	-2.825 ^a
TB	-2.871 ^a	-3.015 ^a
TA	-1.662	-2.022
Δ TA	-5.691 ^a	-5.924 ^a
PB	-5.552 ^a	-5.713 ^a
AK	-3.464 ^a	-3.515 ^a
Risk	-1.589	-2.286
Δ Risk	-5.323 ^a	-5.390 ^a
LD	-2.898 ^a	-3.312 ^a
FG	-2.741 ^a	-3.296 ^a
HPO	-3.795 ^a	-3.919 ^a
KO	-2.028	-2.419

ΔKO	-5.703 ^a	-5.885 ^a
Kritik Değerler	-2.080 (%10) -2.160 (%5) -2.300 (%1)	-2.580 (%10) -2.650 (%5) -2.780 (%1)

Notlar: CIPS panel birim kök testinde “sıfır hipotezi değişken birim kök içerir” şeklinde kurulmaktadır. ^a ve ^b simgeleri sıfır hipotezinin sırasıyla %1 ve %5 önem seviyesinde reddedildiğini göstermektedir.

3.6. Tahmin Sonuçları

1, 2 ve 3 no’lu regresyon modellerine ilişkin tahmin sonuçları Tablo 6’da yer almaktadır. Panel veri analizi çerçevesinde gerçekleştirilen Hausman testi sonuçları alternatif üç kaldırış modeli için en uygun tahmincinin Sabit Etkiler (SE) tahlincisi olduğunu göstermektedir. SE modeli çerçevesinde gerçekleştirilen Wooldridge, Modified Wald ve Pesaran CD testlerinin sonuçları her üç kaldırış modeli için de otokorelasyon, değişen varyans ve yatay kesit bağımlılığı sorunlarının varlığına işaret etmektedir. Dolayısıyla, alternatif üç kaldırış modeline ait katsayıların tahmin edilmesinde Sabit Etkiler Driscoll-Kraay tahlincisi kullanılmıştır (Dücan ve Akal, 2017).

Tablo 6. Ana Örneklem Tahmin Sonuçları

	Model-1 (KVB)	Model-2 (UVB)	Model-3 (TB)
TA	-0.00909 (0.0769)	-0.00352 (0.0276)	-0.0194 (0.0791)
PB	-0.000604 (0.00611)	-0.00221 (0.00169)	-0.00448 (0.00633)
AK	-0.518*** (0.0870)	0.0958*** (0.0191)	-0.416*** (0.0732)
Risk	-0.520* (0.295)	0.0145 (0.0711)	-0.559* (0.291)
LD	0.540*** (0.0809)	-0.182** (0.0898)	0.367*** (0.0833)
FG	-0.0674 (0.0526)	0.00699 (0.0379)	-0.0605 (0.0678)
HPO	0.0484* (0.0283)	0.0494*** (0.00906)	0.0989*** (0.0222)
KO	-0.0688 (0.0656)	0.0256** (0.0115)	-0.0667 (0.0594)
Sabit	0.183** (0.0846)	0.173** (0.0849)	0.346*** (0.0774)
Hausman	49.72***	139.74***	45.54***
Wooldridge	151.788***	233.399***	116.822***
Modified Wald	4661.65***	1.8e+05***	3038.96***
Pesaran CD	12.178***	20.350***	15.256***
Within R ²	0.2344	0.0507	0.2298
F-istatistiği	19.21***	9.52***	30.98
Gözlem Sayısı	1066	1066	1066
Şirket Sayısı	26	26	26
Tahminci	DK-FE	DK-FE	DK-FE

Notlar: Standard hatalar parantez içinde rapor edilmiştir. DK-FE, Sabit Etkiler regresyonu kullanan Driscoll-Kraay standard errors tahmin edicisidir. Regresyon modellerine çeyrek dönemlik kukla değişkenler ilave edilmiş ancak bu değişkenlere ilişkin katsayılar rapor edilmemiştir. * $p < 0.1$, ** $p < 0.05$, *** $p < 0.01$

Tablo 6'daki tahmin sonuçları incelendiğinde firma büyülüğu, büyümeye fırsatı ve faaliyet giderleri ile kaldırış değişkenleri arasında herhangi bir önem düzeyinde anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir.

Buna karşın karlılık oranı ile üç alternatif kaldırış oranı arasında anlamlı bir ilişkinin varlığı gözlemlenmektedir. Bu noktada sigorta şirketlerinin karlılığı artıkça kısa vadede daha az borçlanmayı seçikleri, buna karşın uzun vadede daha fazla borçlandıkları ifade edilebilir. UVB denkleminden elde edilen sonuçlar Dengelme Teorisini, KVB ile TB denkleminden elde edilen sonuçlar ise Finansal Hiyerarşî Teorisini desteklemektedir. Literatürdeki

çalışmalar incelendiğinde Sayılgan vd. (2006), Topaloğlu (2018) ve Nejad ve Wasiuzzaman (2015) çalışmalarında karlılık oranı ile kaldıraç oranı arasında negatif yönlü bir bağlantı olduğunu rapor etmişlerdir. Buna karşılık Tunçel ve Yılmaz (2020) ve Nguyen ve Nguyen (2021) her iki değişken arasında pozitif bir ilişki olduğunu gözlemlemişlerdir.

Risk değişkenine ait tahmin sonuçları incelendiğinde sigorta şirketlerinin risk seviyeleri arttıkça kısa vadeli borçlanmaya daha az başvurdukları görülmektedir ki bu sonuç Dengeleme Teorisi ile uyuymaktadır. Ancak, risk değişkeni UVB denkleminde anlamlı bulunamamıştır. Diğer bir ifadeyle risk değişkeninin UVB üzerindeki etkisi pozitif olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı değildir. KVB denkleminde gözlendiği gibi TB denkleminde de risk değişkeninin tahmin edilen katsayısı negatif ve anlamlıdır. Bu sonuç risk arttıkça sigorta şirketlerinin daha az borçlandıklarını ve riskten kaçındıkları şeklinde yorumlanabilir. Diğer bir ifadeyle, bu durum artan riske bağlı olarak iflas maliyetlerine katlanmamak için firmaların borçlanmayı azaltmaları ile açıklanabilir. Naeem ve diğerleri (2012), D'Amato (2019), İşık ve Ersoy (2021) çalışmalarında risk değişkeninin kaldıraç oranı değişkenini negatif yönde etkilediğini tespit etmişlerdir. Buna karşın, Leyli Elitaş ve Doğan (2013) iki değişken arasında pozitif bir ilişki olduğunu ifadeederken, Nejad ve Wasiuzzaman (2015) ve Arsov ve Naumoski (2016) ise bu değişkenler arasında herhangi bir ilişki olmadığını tespit etmemiştirlerdir.

Dengeleme Teorisini destekler şekilde likidite değişkeni ile KVB ve TB arasında pozitif ve anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Ancak, Finansal Hiyerarşi Teorisini destekler şekilde likidite değişkeni ile UVB arasında negatif ve anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Sigorta şirketlerinin likiditesi arttıkça, bu şirketler kısa vadede borçlanmayı tercih etmektedirler. Buna karşın sigorta şirketleri uzun vadede daha az borçlanma eğiliminde olmaktadır. Bu durumun uzun vadede daha fazla likiditeye sahip olan sigorta şirketlerinin daha az riskli olduklarıandan borçlanmadan kaçındıklarına işaret etmektedir. Xuan Vinh Vo (2017) ve D'Amato (2020) iki değişken arasında pozitif bir ilişkinin olduğunu tespit etmişlerdir. Topaloğlu (2018), Söylemez (2019), Nejad ve Wasiuzzaman (2015) ve Nguyen ve Duong (2022) tarafından yapılan araştırmalar ise likidite ile kaldıraç arasında negatif bir ilişkinin varlığını işaret etmektedir.

Hasar-prim oranı değişkeninin tahmin edilen katsayısı tüm modellerde pozitif ve anlamlı bulunmuştur. Bu sonuç hasar-prim prim oranı yüksek şirketlerin daha fazla borçlanma eğiliminde olduklarını göstermektedir. Primlerin hasarları karşılama oranı azaldıkça şirketler sigortalılarla ve üçüncü kişilere karşı yükümlülüklerini karşılamakta zorluk çekebilir ki bu durum şirketlerin likiditesini de olumsuz yönde etkiler. Bu yüzden de sigorta şirketleri ödemelerini yapabilmek için daha fazla borçlanabilirler.

Regresyon modellerine dahil edilen son şirket düzeyindeki değişken konservasyon oranıdır. Bu değişkene ait tahmin edilen katsayı sadece UVB modelinde anlamlıdır. Tablo 6'ya göre konservasyon oranının artması sigorta şirketlerinin uzun vadede daha fazla borçlanmaya başvurduklarına işaret etmektedir. Ancak bu değişken ne KVB ne de TB denkleminde anlamlı bulunamamıştır.

4. Sonuç

Hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ekonomilerde bankaların yanı sıra sigorta şirketleri de ülke ekonomileri için oldukça önemli bir fonksiyon icra ederler. Sigorta şirketlerinin finansal ve mali yapısının kırılgan ya da zayıf olması sigortalılarla karşı olan sorumlulukların zamanında yerine getirmesine engel olabilir. Bu da ekonomide daha büyük sonuçlara yol açabilir.

Bu çalışmada 2009-2020 yılları arasında Türk sigortacılık sektöründe faaliyyette bulunan hayat dışı sigorta şirketlerinin sermaye yapısı üzerinde etkili olan şirket düzeyindeki değişkenlerin panel veri regresyon analizi ile belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada şirketlerin sermaye yapısını temsilen üç alternatif kaldıraç değişkeni kullanılmıştır. Bu değişkenler sırasıyla kısa vadeli borçlanma oranı, uzun vadeli borçlanma oranı ve toplam borç oranıdır. Regresyon modellerine dahil edilen şirket düzeyindeki değişkenler ise sırasıyla şirket büyülüğu, primlerdeki büyümeye, aktif karlılık oranı, işletme riski, likidite düzeyi, faaliyet giderleri, hasar-prim oranı ve konservasyon oranıdır.

Sabit Etkiler Driscoll-Kraay panel veri tahmincisinden elde edilen sonuçlar şirket büyülüğu, primlerdeki büyümeye ve faaliyet giderleri değişkenlerinin kaldıraç oranlarındaki değişimini açıklamada anlamlı olmadıklarını göstermektedir. Ancak aktif karlılık oranı, işletme riski, likidite düzeyi, hasar-prim oranı ve konservasyon oranı gibi şirket düzeyindeki değişkenler alternatif kaldıraç modellerinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Panel veri regresyon analizi sonuçları hayat dışı sigorta sektöründe yer alan şirketlerin borçlanma davranışlarının finansal hiyerarşi teorisinden ziyade dengeleme teorisine daha uygun olduğunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bu çalışmanın bulguları genel olarak Korkmaz vd. (2009), Alsu ve Yarimbaş (2017), Cansız ve Sayılgan (2017), Jean Chen (2003) ve Shahzad vd. (2021) çalışmalarının sonuçları ile örtüştüğü ifade edilebilir.

Sermaye yapısını etkileyen faktörlerin sigorta sektöründe ilk kez araştırıldığı bu çalışmadan elde edilen bulgular sadece sigorta sektörü yöneticileri açısından değil aynı zamanda sektörle ilgili tüm paydaşlar (yöneticiler, poliçe sahipleri, denetleyici ve düzenleyici mekanizmalar vs.) açısından büyük önem taşımaktadır. Çalışma bulgularının ortaya koyduğu en önemli tespitin sigorta şirketlerinin kısa vadeli borçlanma davranışları ile uzun vadeli borçlanma davranışlarının birbirinden farklılık arz ettiğidir. Hayat dışı sigortaları kapsamında sigorta poliçeleri genellikle 1 yıllık süre için yapılmaktadır. Hasarlar ve tazminat ödemesi talepleri de bu süre içerisinde ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla bu şirketlerin likiditelerinin yüksek olması mali ve finansal yapılarının güçlü olması için hayatı önem taşımaktadır. Ayrıca bu durum şirketlerin kısa vadeli ve uzun vadeli borçlanma kararları üzerinde etkili olmaktadır. Çalışmaların bulguları da hayat dışı sigorta şirketlerinin likidite seviyelerinin artmasına bağlı olarak kısa vadede daha fazla borçlandıklarını göstermektedir. Ayrıca bulgular daha karlı ve daha riskli şirketlerin daha az kısa vadede borçlandıklarını ortaya koymaktadır. Son olarak hasar prim oranı ile kaldıraç oranları arasında gözlemlenen pozitif ve anlamlı ilişkiler sigorta şirketlerinin artan hasarlar karşısında borçlanmaya daha fazla başvurduklarını göstermektedir.

Diger çalışmalarda olduğu gibi bu çalışmanın da bazı kısıtları bulunmaktadır. Bu çalışmanın ilk kısıtı bulguların sadece hayat dışı sigorta şirketleri açısından geçerli olmasıdır. Bir diğer kısıt olarak çalışmanın zaman dönemi değerlendirilebilir. Bir şirkette kaldıraç kullanımının firmanın değerini maksimize etmek için alınan stratejik kararlardan biri olduğu gerçeginden hareketle ileriki çalışmalarda şirket düzeyinde değişkenlerin yanı sıra makroekonomik değişkenlerinde kaldıraç modellerine dahil edilmesi ile araştırma konusunu kapsamı genişletilebilir. Ayrıca araştırma konusu hayat sigorta şirketlerini de kapsayacak şekilde genişletilebilir. Dahası, farklı örneklem ve tahminciler kullanılarak çalışma konusuna derinlik kazandırılabilir.

Kaynaklar

- ALİ, S., RANGONE, A., FAROOQ, M. (2022). Corporate taxation and firm-specific determinants of capital structure: evidence from the UK and USA multinational firms. *Journal of Risk and Financial Management*, 15(2), 55.
- ALSU, E. ve YARIMBAŞ, E. (2017). Sermaye yapılarının belirlenmesinde finansal hiyerarşi teorisi ve ödünlendirme teorisi: imalat sektörü üzerine ekonometrik bir analiz, *Bingöl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(7), 95-113.
- ARSOV, S. ve NAUMOSKI, A. (2016) Determinants of capital structure: an empirical study of companies from selected post-transition economies, *Zb. Rad. Ekon. Fak. Rij.* 34(1), 119-146.
- AYDIN, Y. (2021). Bütünleşik Bir ÇKKV Modeli İle Sigorta Şirketlerinin Piyasa Performansının Analizi. *Uluslararası İktisadi ve İdari İncelemeler Dergisi*, (32), 53-66.
- BÜLBÜL, S. E. ve KÖSE, A. (2016). Türk sigorta sektörünün promethee yöntemi ile finansal performans analizi. *Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 38(1), 187-210.
- CANSIZ, S. ve SAYILGAN, G. (2017). Sermaye yapısı teorilerinin reel sektör firmaları özelinde test edilmesi. *Verimlilik Dergisi*, (2), 135-161.
- CHADHA, S. ve SETH, H. (2021). Ownership structure and capital structure: a panel data study, *International Journal of Business Innovation and Research*, 24(3), 385-396.
- CHEN, J. (2003). Determinants of capital structure of chinese-listed companies, *Journal of Business Research*, 57(12), 1341-1351.
- D'AMATO, A. (2020). Capital structure, debt maturity, and financial crisis: empirical evidence from SMEs. *Small Business Economics*, 55(4), 919-941.
- DENİZ, G. & AYDIN, Y. (2022). Türkiye'de Faaliyet Gösteren Yabancı Sermayeli Hayat Dışı Sigorta Şirketlerinin Karlılığını Etkileyen Faktörler: Şirket Büyüklüğü Önemli Mi? *International Social Sciences Studies Journal*, 8(97), 1338-1346.
- DÜCAN, E. ve AKAL, M. (2017). Komşu ülkelerle yapılan dış ticaretin DYY girişleri üzerine etkisi: Gelişmekte olan ülkeler için panel veri analiz, *Uluslararası Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 3(1), 63-80.

ECER, F., ve PAMUCAR, D. (2021). Marcos technique under intuitionistic fuzzy environment for determining the COVID-19 pandemic performance of insurance companies in terms of healthcare services. *Applied Soft Computing*, 107199.

EREN SARİOĞLU S. , KURUN E. ve GÜZELDERE H. (2013). Sermaye yapısının belirleyicileri: İMKB'de işlem gören çimento, otomotiv ve bilişim sektörlerinin sermaye yapısı analizi, *Ege Akademik Bakış*, 13(4), 481-496.

HUANG, G. ve SONG, F. (2006). The determinants of capital structure: evidence from China, *China Economic Review*, 17(1), 14-36.

IŞIK, Ö. (2019). Türkiye'de Hayat Dışı Sigorta Sektörünün Finansal Performansının CRITIC tabanlı TOPSIS ve MULIMOORA yöntemiyle değerlendirilmesi, *BMIJ*, 7(1): 542-562.

IŞIK, Ö., ERSOY, E. (2021). Determinants of capital structure: empirical evidence from manufacturing firms listed on bist. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 16(3), 842-855.

JAHANZEB, A., BAJURI, N. H., ve GHORI, A. (2015). Market power versus capital structure determinants: do they impact leverage?. *Cogent Economics & Finance*, 3(1), 1017948.

JENSEN, M. C., ve MECKLING, W. H. (1976). Theory of the firm: managerial behavior, agency costs and ownership structure. *Journal of financial economics*, 3(4), 305-360.

KARAÇAYIR, E. ve AFŞAR, A. (2021). Borsa İstanbul'da sermaye yapısı kararları ve asimetrik bilginin etkisi, *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 41, 133-154.

KORKMAZ,T., BAŞARAN, Ü. ve GÖKBULUT R. İ.(2009) , İmkb'de işlem gören otomotiv ve otomotiv yan sanayi işletmelerinin sermaye yapısı kararlarını etkileyen faktörler: panel veri analizi, *İktisat, İşletme ve Finans Dergisi*, 27(277), 29-60.

LEYLİ ELİTAŞ, B. ve DOĞAN, M., (2013). Sermaye yapısını belirleyen faktörler: İMKB sigorta şirketleri üzerine bir araştırma, *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 15(2), 481-496.

MORADI, A. ve PAULET, E. (2019), The firm-specific determinants of capital structure – an empirical analysis of firms before and during the euro crisis, *Research in International Business and Finance*, 47. 150-161.

MYERS, S. C. (1984), The Capital Structure Puzzle, *The Journal of Finance*, 39(3), 575–592.

NEJAD, N. R. ve WASIUZZAMAN, S. (2015), Multilevel determinants of capital structure: evidence from Malaysia, *Global Business Review*, 16(2), 199-222.

NGUYEN, T. G., NGUYEN, L. ve NGUYEN, T. D. (2021). Capital structure and its determinants: evidence from Vietnam, *Journal of Asian Finance, Economics and Business*, 8(10), 1-10.

NGUYEN, V. D., ve DUONG, Q. N. (2022). The impact of foreign ownership on capital structure: empirical evidence from listed firms in Vietnam. *The Journal of Asian Finance, Economics and Business*, 9(2), 363-370.

ÖZTÜRK, S. Ç., ve SAYILGAN, G. (2021). Şirket büyülüklerinin sermaye yapısı kararları üzerindeki etkilerinin ödüntleşme ve finansman hiyerarşisi teorileri bağlamında test edilmesi: Bist 100 şirketlerinin panel data analizi (2009-2019). *Finansal Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi*, 13(25), 649-666.

PINKOVA, P., (2012). Determinants of capital structure: evidence from the Czech automotive industry, *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis*, 60(7), 2-21.

SADIQ, M., ALAJLANI, S., HUSSAIN, M. S., AHMAD, R., BASHIR, F., CHUPRADIT, S. (2022). Impact of credit, liquidity, and systematic risk on financial structure: comparative investigation from sustainable production. *Environmental Science and Pollution Research*, 29(14), 20963-20975.

SAYILGAN, G., KARABACAK, H., KÜCÜKKOCAOĞLU G., (2006), The firm specific determinants of corporate capital structure: evidence from Turkish panel data, *Investment Management and Financial Innovations*, 3(3), 125-139.

SHAHZAD, A., AZEEM, M., NAZİR, M. S., VO, X. V., LINH, N. T. (2021). The determinants of capital structure: evidence from SAARC countries. *International Journal of Finance & Economics*, 26(4), 6471-6487.

SHARMA, A., JADI, D. M., WARD, D. (2021). Analysing the determinants of financial performance for UK insurance companies using financial strength ratings information. *Economic Change and Restructuring*, 54(3), 683-697.

SÖYLEMEZ, Y. (2019). Firmaların sermaye yapısını etkileyen faktörler: demir çelik metal ana sanayi uygulaması, *Sosyoekonomi Dergisi*, 27(40), 91-104.

ŞAMİLOĞLU, F., ESER, F., BAĞCı, H. (2019) Türkiye'de sigortacılık sektörünün makroekonomik değişkenlerle olan ilişkisi. *Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 8(1), 24-40.

TAŞKIN,D. ve COŞKUN S. (2015). Ortaklık yapılarının finansman kararları üzerine etkisi: Bist enerji firmaları incelemesi, *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(1). 105-118.

TEZERGİL, S. A. (2018). Veri zarflama analizi ile Türk sigorta sektörünün elementer branşlarda değerlendirilmesi. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 10(1), 342-357.

TOPALOĞLU E. E. (2018). Sermaye yapısına etki eden firmaya özgü faktörlerin panel veri analizleri ile belirlenmesi: Kurumsal yönetim endeksi üzerine bir uygulama, *Finans Politik ve Ekonomik Yorumlar*, (640), 763-800.

TOPALOĞLU, E. E.. (2019). Temsil maliyetleri ve finansal kısıtlar: Borsa İstanbul metal ana endeksi firmaları üzerine bir uygulama, *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(5), 15-25.

TUNÇEL, M. B., ve YILMAZ, T. (2020) Sermaye Yapısı Teorilerinin Geçerliliğinin Analiz Edilmesi: Bist Sürdürülebilirlik Endeksi Üzerine Bir Uygulama. *Muhasebe Ve Finans İncelemeleri Dergisi*, 3(2), 104-120.

TÜZÜNTÜRK S. (2007), Panel veri modellerinin tahmininde parametre heterojenliğinin önemi: geleneksel phillips eğrisi üzerine bir uygulama, *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 21(2), 1-14.

VAN HORNE, J. ve WACHOWICZ, J.M. (2008), Fundamentals of Financial Management, 13th Edition, Prentice-Hall International Editions, Englewood Cliffs, NJ.

VO, X. V., (2017). Determinants of capital structure in emerging markets: evidence from Vietnam, *Research in International Business and Finance*, 40. 105-113.

YILDIRIM, K., MERCAN, M. ve KOSTAKOĞLU, S. F., (2013). Satın alma gücü paritesinin geçerliliğinin test edilmesi: zaman serisi ve panel veri analizi, *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 8(3), 75-95.